

MARZANOWY (1) ai

N sg m marzanowy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „marzana” ‘Rubia tinctorum L.’: na białe krofty/ iefth dobry korzeń marzanowy
kiedy gi vwarzyłz w wodzie á oną wodą omywać będziełz FalZioł I 121b.*

MM